

fastlægger en forældelsesfrist, der som udgangspunkt er 4 år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed fandt sted.

Bestemmelsen vil omfatte tilbagesøgningskrav og eventuelle krav på renter i forbindelse hermed.

Ved nationale midler forstås midler, der ikke er EU-midler. Der kan være tale om midler fra offentlige myndigheder, herunder staten, regioner og kommuner, og private samt midler fra organer i grænseområdet mellem den offentlige og den private sektor. Bestemmelsen vil også omfatte midler fra udenlandske offentlige myndigheder mv.

Bestemmelsen vil ikke vedrøre den strafferetlige forældelse, som er reguleret ved straffelovens § 93.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 26
(naturbeskyttelsesloven)*

Den foreslåede § 55 a vil medføre, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskud, der er finansieret af såvel nationale som EU-midler, i deres helhed forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger. Efter de gældende regler indebærer det, at disse krav forældes efter artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euroatom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svigsforordningen), der bl.a. fastlægger en forældelsesfrist, der som udgangspunkt er 4 år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed fandt sted.

Bestemmelsen vil omfatte tilbagesøgningskrav og eventuelle krav på renter i forbindelse hermed.

Ved nationale midler forstås midler, der ikke er EU-midler. Der kan være tale om midler fra offentlige myndigheder, herunder staten, regioner og kommuner, og private samt midler fra organer i grænseområdet mellem den offentlige og den private sektor. Bestemmelsen vil også omfatte midler fra udenlandske offentlige myndigheder mv.

Bestemmelsen vil ikke vedrøre den strafferetlige forældelse, som er reguleret ved straffelovens § 93.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 27
(lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag)*

Bestemmelsen vil medføre, at det offentliges ret til at indkræve forskudsvist udbetalt bidrag forældes efter 10 år og ikke som hidtil 20 år. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil være tale om en absolut frist. § 3

i forslaget til ny forældelseslov, herunder suspensionsreglen i stk. 2, vil ikke finde anvendelse ved sådanne krav. De øvrige regler i forslaget til ny forældelseslov vil finde anvendelse på kravene.

Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag indeholder ikke andre bestemmelser om forældelse. Bestemmelserne i forslaget til ny forældelseslov om afbrydelse af forældelse mv. vil derfor i øvrigt finde anvendelse på forældelse af fordringer omfattet af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. § 28 i forslaget til ny forældelseslov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 28
(lov om ægteskabets retsvirkninger)*

Ved bestemmelsen foreslås §§ 26 og 27 i lov om ægteskabets retsvirkninger ophævet. Herved ophæves den særlige forældelsesregel i den nugældende § 26, 1. pkt., hvorefter krav på hustruen af den i lovens § 11 nævnte art forældes i løbet af 1 år, når manden tillige hæfter for gælden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Endvidere henvises til den særlige overgangsbestemmelse i lovforslagets § 47, stk. 7.

*Til § 29
(lov om ophørsstøtte til jordbrugere)*

Den foreslåede § 19 b vil medføre, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskud, der er finansieret af såvel nationale som EU-midler, i deres helhed forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger. Efter de gældende regler indebærer det, at disse krav forældes efter artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euroatom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svigsforordningen), der bl.a. fastlægger en forældelsesfrist, der som udgangspunkt er 4 år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed fandt sted.

Bestemmelsen vil omfatte tilbagesøgningskrav og eventuelle krav på renter i forbindelse hermed.

Ved nationale midler forstås midler, der ikke er EU-midler. Der kan være tale om midler fra offentlige myndigheder, herunder staten, regioner og kommuner, og private samt midler fra organer i grænseområdet mellem den offentlige og den private sektor. Bestemmelsen vil også omfatte midler fra udenlandske offentlige myndigheder mv.